

νου. Ὁ κ. Γουὶ ἀφήρεσε τοὺς ἐν τῇ μύτῃ του εὐρισκομένους ἀδανοειδεῖς καὶ τὴν δίοδον ἀποφράττοντας ὄγκους καὶ ἡ ἀπροσεξία ἐθεραπεύθη.

Μετὰ τὴν ἐγχείρισιν ἔμαθε τὸ παιδίον ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν τὸ ἀλφάβητον, ἐν ᾧ πρότερον δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνθυμηθῇ πλεον τῶν τριῶν πρώτων γραμμάτων. Ἐτερος ἀσθενὴς εἰκοσαετῆς νεανίας, ἀπὸ ὀκτῶ ἐτῶν ἐξαλιζέτο κατὰ τὴν ἐργασίαν καὶ ἐβόμβουον τὰ ᾧτά του δεινῶς, ἀφ' οὗ ὅμως ὑπέστη καὶ αὐτὸς παρομοίαν ἐγχείρισιν, ἐργάζεται τῶρα ἀνενοχλήτως. Φοιτητὴς τις εἶχεν ἐπίσης τὴν μύτην του πεσραγμένην καὶ δὲν ἠδύνατο οὔτε κὰν μίαν μόνον ᾠραν κατὰ συνέχειαν νὰ μελετήσῃ, ἐθεραπεύθη ὅμως ἅμα ὡς ἀφῆρηθῃ τὸ ἀποφράσσον τὴν εἴσοδον τοῦ ἀέρος ἐξὸ γόκωμα. Ἐκ τούτων ὅλων δυνάμεθα ἐπὶ τέλους νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπιστήσωμεν εἰς οἰονδήποτε πρᾶγμα διαρκῶς τὴν προσοχήν μας, ὅταν συρῶμεθα ἀπὸ τὴν μύτην καὶ ἔχωμεν τὸν νοῦν μας πάντοτε εἰς αὐτὴν προσηλωμένον.

Ἐὰν κατὰ βάθος ἐξετάσωμεν τὸ πρᾶγμα δυσκόλως θὰ δυνηθῶμεν νὰ εὐρωμεν ψυχολογικὴν τινὰ τοῦ φαινομένου ἐξηγήσιν, ἐπειδὴ ὑπάρχουν καὶ ἄλλα εἶδη ἀπροσεξίας, οὕτως εἰπεῖν περιωρισμένης. Οὕτω π. χ. ὁ δεῖνα προσέχει μὲν εἰς πᾶν ὅ, τι συμβαίνει γύρω του, ἀλλὰ τὰ χάνει ἅμα ὡς ἀρχίζομεν νὰ τῷ ἠμιλῶμεν περὶ γεωγραφίας, ἢ τὰδε λητμονοῖ ἀμέτως τὰ πάντα ἐκτὸς γεωμετρίας καὶ τῶν ἀξιομάτων της. Ἐκαστος ἔχει τρόπον τινὰ τὰς ἰδιοτροπίας του καὶ πρὸς ταύτας παραλλήλως βαίνει καὶ ὁ βαθμὸς τῆς ἀπροσεξίας του. Σημειωτέον ὅμως, ὅτι ἐξαφανίζονται ὅλαι αὗται αἱ ἰδιοτροπίαι, ἅμα ὡς περιποιηθῶμεν τὴν μύτην μας, ἢ γεωγραφία καὶ ἢ γεωμετρία γίνονται διὰ τὸν πάσχοντα ἄξια τῆς αὐτῆς προσοχῆς, ὡς καὶ αἱ ἄλλαι ἀνθρώπιναι γνώσεις.

Ἐξ ὅλων τούτων ἐξάγομεν τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἀπροσεξία εἶνε διατάραξις τῆς ψυχολογικῆς τάξεως, προερχομένη ἐξ ἀνωμαλιῶν τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος, αἱ ὁποῖαι ἐμποδίζουν τὴν ῥοὴν τοῦ αἵματος εἰς ἐκεῖνας τὰς χώρας τοῦ ἐγκεφάλου, ὅπου ὑπάρχουν τὰ κέντρα τῶν ἰδιοφυῶν νοητικῶν δυνάμεων τοῦ ἀτόμου. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει μὴ λητμονῶμεν, ὅταν ἤμεθα ἀπρόσεκτοι, νὰ ζητῶμεν τὴν αἰτίαν εἰς τὴν μύτην μας, τὴν ὁποῖαν, οἰκοθεν ἐννοεῖται, δὲν πρέπει ν' ἀφίνωμεν ἀπεριποίητον.

Δρ. Φς.

Ἡ καρδιά δέον νὰ προπορεύεται τοῦ πνεύματος καὶ ἡ πράξις νὰ προηγείται τῆς ἀληθείας

ΠΑΝΑΡΧΑΙΟΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΣ ΘΡΟΝΟΣ

Εἰς τὸ βρετανικὸν Μουσεῖον ἐδωρήθη ἐσχάτως τὸ ἀρχαιότερον ἐκ ξύλου ἀντικείμενον, ὁ θρόνος αἰγυπτίας τινὸς ἡγεμονίδος, βασιλευσάσης περὶ τὸ 1600 π. Χ. Παρόμοιοι θρόνοι καὶ ἔδραι τῆς παλαιᾶς Αἰγύπτου εὐρίσκονται εἰς διάφορα εὐρωπαϊκὰ μουσεῖα, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν εἶνε τόσοσ κεκοσμημένος διὰ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, οὐδὲ φέρει ὅλα τὰ ἐμβλήματα τῆς ἀρχαίας αἰγυπτιακῆς δυναστείας, καθιστῶντα τὴν προέλευσίν του ἀνεπίδεκτον ἀμφιβολίας. Ὁ θρόνος οὗτος φυσικῶς εἶνε πολὺ βεβλαμμένος, ἢ ἔδρα καὶ τὸ ἔρεισμά του ἐξηφανίσθησαν, τὰ λοιπὰ μέρη του ὅμως εἶνε λαμπρότατα. Τὸ ξύλον εἶνε σκληρὸν καὶ βαρὺ, βαθύχρουν· οἱ τέσσαρες πόδες ἔχουν σχῆμα χηλῶν τετραπόδου, ἴσως τοῦ Ἄπιος, τοῦ ἱεροῦ τῶν Αἰγυπτίων ζώου, τὰ πλάγια δὲ φέρουν δύο χρυσοῦς βασιλίσκους, ὧν αἱ οὐραὶ φθάνουν ἐλικοειδῶς μέχρι τῶν χηλῶν. Περιεργίας ἄξια εἶνε καὶ τὰ εἰρήσματα τῶν βραχιόνων, ὁμοίως ἐκ στερεοῦ ξύλου κατεσκευασμένα καὶ ἀποτελούμενα ἐκ δύο ὀρθογωνίων σκελῶν, ὧν τὸ μὲν κάθετον στηρίζεται ἐπὶ τοῦ εἰρήσματος τῆς ῥάχews, τὸ δὲ ὀριζόντιον ἦτο ὠρισμένον διὰ τοὺς βραχιόνας τοῦ καθημένου. Οἱ ἥλοι, οἱ τὰ διάφορα τμήματα συνδέοντες, ἔχουσι στρογγύλας χρυσοῦς κεφαλὰς καὶ οὐδόλως διαφέρουν ἀπὸ τοὺς ὀρειχαλκίνοους, τοὺς ὁποῖους βλέπομεν εἰς τὰ σημερινὰ ἐκ δερματος ἐπιπλα.

Ὁ χρυσοῦς καὶ ὁ ἀργυρος εἶνε καθαρῶτατοι, οὐδὲν δὲ ἔχουσι ξένης ἀναμιξεως καὶ εἶνε ἐσφορηλατημένοι εἰς τὸ ἀναγκαῖον πάχος.

Ἄλλὰ θὰ εἰπῇ τις ἴσως, πῶς ἀπεδείχθη ὅτι ὁ θρόνος οὗτος πράγματι ἀνήκει εἰς τὴν αἰγυπτίαν ταύτην Βασιλίδα, τὴν Χαϊτσεπσῶ; Τοῦτο ἀπεδείχθη ἐξ ἐπιγραφῆς ἐπὶ τεμαχίου ξύλου εὐρεθέντος κάτωθεν τοῦ θρόνου καὶ φέροντος τὸ βασιλικὸν καὶ οἰκογενειακὸν ὄνομα τῆς Χαϊτσεπσοῦς. Καὶ τὸ ξύλον τοῦτο εἶνε σκληρότατον καὶ πυκνότατον καὶ βαθύχρουν. Εὐρέθησαν πρὸς τούτοις ἐγγὺς τοῦ θρόνου καὶ δύο μικραὶ γυναικεῖαι μορφαὶ ἐκ ξύλου, μετ' ἀπαρμιλλοῦ τέχνης τετορνευμέναι, αἵτινες ἐν κατατομῇ ὁμοιάζουσι πάρα πολὺ πρὸς τὴν καθημένην εἰκόνα τῆς Χαϊτσεπσοῦς ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Βερολίνου. Τὰ γυναικεῖα ταῦτα πρόσωπα ἔχουσι ἀνατολικούς χαρακτήρας, πυκνὰς ὄφρυς καὶ χεῖλη σφριγῶντα, χωρὶς ἀμφιβολίας δὲ παριστῶσι τὴν ὀνομαστὴν ταύτην ἡγεμονίδα τῆς ἀρχαίας ἱστορίας.

Ἦκμασε κατὰ τοὺς χρόνους Θωμῆ τοῦ Β'.

μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὁποίου ἀνεκνήρυχθη Βασίλισσα τῆς Αἰγύπτου, συγνάκις δ' εἰκονίζεται ἐν Βασιλικῇ στολῇ, φέρουσα περικεφαλαίαν καὶ ψευδῆ γενειάδα. Ἐπ' αὐτῆς ἀνεπτύχθη πολὺ ἡ αἰγυπτιακὴ ἀρχιτεκτονικὴ, τῆς λείψανα ἔχομεν τὸν μέγαν ναὸν ἐν Δάυς-ελ-Βαχάρε καὶ τοὺς ὀβελίσκους τοῦ Κάρνακ. Αὐτὴ ἐπιχείρησε προσέτι καὶ τὴν ἀξιωμανημόνευτον ἐκστρατείαν εἰς τὴν χώραν Σομαλί; εἰς τὰς ἀνατολικὰς ἀκτὰς τῆς Ἀφρικῆς. Ἐν Θήβαις εἶχεν ἐξοπλίση πέντε πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἐπανάκαμψαν ἐκ τῆς ἐκστρατείας των πλήρη ξένων προϊόντων, πιθήκων, ἐλεφαντόδοντος καὶ ἄλλων θησαυρῶν. Τὸν ἀπόπλου καὶ τὴν ἐπάνοδόν των, τὰ κατὰ ταξείδιον συμβάντα, τὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν θριαμβικὴν εἴσοδον τῶν στρατιωτῶν ἐν Θήβαις διακωμίζει μακρὰ σειρὰ ἀναγλύφων καὶ εἰκόνων ἐπὶ τῶν τοίχων τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος μεγάλου ναοῦ, αἱ δὲ παραστάσεις αὗται εἶνε σπουδαιόταται διὰ τὴν γνῶσιν τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Εἰς ἀλληλογραφίαν ἐξ Ἑνωμένων πολιτειῶν πρὸς παρισινὴν ἡφμερίδα ἀνευρίσκομεν περιέργους πληροφορίας περὶ τῶν διατρεχόντων ἐν τινὶ πόλει τῆς πολιτείας τοῦ Κανσάς, διοικουμένη παρὰ γυναικῶν.

Ἡ πόλις Ὀσκαλόζα πρωτεύουσα τῆς κομητείας τοῦ Τζέφφερσον, ἔχει δισχιλίους κατοίκους, πλεῖστα σχολεῖα δημόσια, τρεῖς τραπέζας, δύο γραμμὰς σιδηροδρομικὰς, ναοὺς πολυαριθμοῦς πάσης θρησκευτικῆς ἀποχρώσεως εἶνε τέλος κοινότης καλῶς ὠργανωμένη, δραστηρία φιλεργὸς καὶ πρὸ πάντων λίαν οἰκονόμος.

Οἱ οἰκονομικοὶ τῆς ἄρχοντες ὅμως, ἀνθρωποὶ νωθρότατοι, κατέτρωγον τὰς προσόδους τῆς, ἐπεβάρυνον αὐτὴν δι' ἐπαχθῶν φόρων, ἄφινον δὲ τὰς ὁδοὺς εἰς φρικτὴν κατάστασιν καὶ οὐδὲν ἀπολύτως ἐξετέλουν ἐκ τῶν καθήκοντων τῆς ἑαυτῶν ἀποστολῆς.

Τόσον πολὺ ἐδυσφόρησαν ἕνεκα τούτου οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως, ὥστε χωρὶς ποσῶς νὰ κοινολογήσωσι τὴν ἰδέαν των ἐκ τῶν προτέρων εἰμὴ δύο ἢ τρεῖς μόνον ἡμέρας, εἶπον καθ' ἑαυτοὺς: α' Α! δὲν θέλουν λοιπὸν οἱ ἄνδρες νὰ κάμουν τίποτε!... Πολὺ καλὰ, θὰ ἐκλέξωμεν γυναῖκας! »

Καὶ ὀλόκληρον τὸ δελτίον τῶν γυναικῶν ὑποψηφίαν, δῆμαρχος—δηλαδὴ *Δημαρχεῖα*—πάρεδρος καὶ δημοτικαὶ σύμβουλοι ἐξελέγη πρὸς μεγάλην ἐκπληξιν τῶν δημοτικῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἄρρενος φύλου, οἵτινες δὲν ἀνεμῆνον ποσῶς τοιοῦτον ἐξοστρακισμόν.

Ἐννοεῖται ὅτι δὲν ἐξελέγησαν εἰμὴ γυναῖκες ἔγγαμοι, οἰκοδόσποιναί τοις πᾶσιν ἀξιοσέβαστοι.

Ἡ δῆμαρχος κυρία Λόουμαν λέγει ὅτι ἔχει ἡλικίαν τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν. Εἶνε γυνὴ δραστηρία, γινώσκουσα καλῶς τὰ καθήκοντά της, διατελέσασα δὲ ἐπὶ εἰκοσαετίαν διευθύντρια ἐνὸς τῶν κυριωτέρων σχολίων τῆς Ὀσκαλόζας.

Ἡ νεωτάτη τῶν συμβούλων, κυρία Μίττε-Γκόλδεν εἶνε μόνον εἰκοσιτριῶν ἐτῶν. Εἶνε ἡ εὐειδεστάτη τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου· ἐπὶ τῆς χάριτος τοῦ μειδιάματός της, ἐπὶ τῶν μεγάλων γαλανῶν ὀφθαλμῶν της, ἐπὶ τῆς ἐξαισίας ξανθῆς κόμης της στηρίζουσι πολλοὶ τὰς ἐλπίδας των ὅτι θὰ εἰσρεύσῃ ταχέως τὰ εἰσοδήματα εἰς τὸ ἀποξηρανθὲν δημοτικὸν ταμεῖον.

ΑΣΜΑΤΙΟΝ

Ἀγάπη μου, τί μοῦ ζητᾷς λουλούδια;
δὲν ἔκαμα γιὰ σὲ πολλὰ τραγούδια,
ἄνθη τοῦ μέσα στήθης καρδιαῖς ὀνθίζου
καὶ πάντοτε ἀμάραντα μυρίζουν;

Ἄν ἤξευρες τί ὄνειρα κ' ἐλπίδες,
τί ἀνοιξιάτικης δροσιάς ρανίδες,
τί ρόδα τῆς ἀγάπης καὶ τί κρίνα
ἐπλάσαν τὰ τραγούδια μου 'κείνα!

Μ' ἂν μερικὰ πικρὰ φαρμάκι στάζου
καὶ ἦνε μὲ ἀγαθὰ στωλισμένα,
τὰ φύλλα των ἂν ἦνε ματωμένα,

Ἄπ' τὴν πληγὴ τοῦ μῶχους καταφέρει
δὲν πταίω 'γώ' τὸ ἄπονό σου χέρι.
Πίκραις τὰ πότισες φαρμάκι βγάζου.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΛΓΙΟΥ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Οὐδὲ πνεῦμα ἄνευ φωτός, οὐδὲ πνεῦμα ἄνευ ὀμματοδέσμου, Ἡ εὐτυχία τῆς ζωῆς ἀπαιτεῖ ἐνίοτε ἐκουσίαν τύφλωσιν.

Ὁ φόβος τοῦ θεοῦ εἶνε τόσον ἀναγκαῖος ὅπως συγκρατήσῃ ἡμᾶς ἐν τῷ ἀγαθῷ, ὅσον ὁ φόβος τοῦ θανάτου ὅπως συγκρατήσῃ ἡμᾶς ἐν τῇ ζωῇ.

Ἡ ποιηὴ ἐκείνων οἵτινες πολὺ ἠγάπησαν τὰς γυναῖκας εἶνε νὰ ἀγαπῶσιν αὐτὰς πάντοτε.